

KALAJOEN ROVASTIKUNTA

Lääninrovastin paastokirje 2015

Rakas sisar/veli Kristuksessa

Tuhkakeskiviikkona alkaa pääsiäiseen valmistava paastonaika, jonka viettämiseen Jeesus antaa meille ohjeita:

Kun paastatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät... Kun sinä paastaat, voitele hiuksesi ja pese kasvosi... (Matt. 6: 16-21)

Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö moni asia saisi meitä synkännäköisiksi. Maailman tapahtumat vaikuttavat mielialaamme ja talousnäkymät saavat meidät huolestumaan. Lisäksi murehdimme heitä, jotka ovat eri syistä päättäneet jättää kirkon ja seurakuntiemme jäsenyyden. Ulkopuolelta kirkkoon kohdistuu jatkuva paine, joka haluaisi piilottaa kristinuskon näkyviltä ja työntää kirkon yhteiskunnan marginaaliin. Ei synkkyyteen nykypäivinä vaadita edes tekopyhyttä, koska se syntyy luonnostaan.

Hankalat ajat voivat kuitenkin tulla siunaukseksi, jos ne saavat meidät kääntymään siihen, mikä on kristillisen uskomme ydintä. Ytimessä ei ole selviytymistaistelu eivätkä edes ajankohtaiset moraaliset kannanotot. Kristillisen uskomme yksinkertainen ydin on kohtaaminen Jeesuksen kanssa. Tästä kohtaamisesta me käytämme sanaa *evankeliumi – ilosanoma*. Raamatusta voimme lukea, miten Jeesuksen kohtaaminen synnytti ilon ja sai hymyn sellaisten ihmisten kasvoille, jotka olivat joutuneet kokemaan elämässään kovia ja olivat sen vuoksi synkännäköisiä. Tämä ilo sai syntisen Sakkeuksen jakamaan omaisuutensa köyhille, samarialaisen miehen palaamaan kiittäen Jeesuksen luokse ja vieläpä ristin ryövärin katumaan vääryksiään. Ja mikä ilo olikaan Marioiden ja Johannan ja muiden naisten askelissa, kun he palasivat pääsiäisaamun tyhjältä haudalta! Evankeliumin ilo ei ole tyhjää iloa, toiveunia ja haaveita, sillä siihen sisältyy sama ilo kuin jouluyön enkelien lupaukseen ilosta koko maailmalle. Evankeliumi tekee sen, minkä lupaa. Jumalan sana ei ole koskaan small talkia, sillä kun Jumala lupaa jotakin, hän on jo toteuttanut lupauksensa.

Pääsiäisaamun haudalta palanneiden naisten askeleet veivät toisten opetuslasten luokse. Kohtaaminen ylösnousseen kanssa johdatti heitä kohtaamiseen toisten ihmisten kanssa. Olisiko tämän paastonajan tunnuslauseena ilo evankeliumista ja rohkeus kuljettaa kristillisen uskon syvimpään olemukseen kuuluvaa iloa ja vapautta ympärillemme? Uskomme ei nimittäin ole vanhanaikaista eikä sitä voi kätkeä seurakuntakotien ja kirkkojen sisälle. Evankeliumi kuuluu kaikille! Johtakoon paastonajan askeleemme siis meitä puutarhahaudalle, yhteiseen jumalanpalvelukseen ja sen jälkeen Galileaan, sinne missä ihmiset ovat. Profeetta Jesaja kertoo, millainen hieno tehtävä meille on uskottu:

...että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnat ja vapautat sorretut, että murskaat kaikki ikeet, murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomalle vaatetat alastoman, kun hänet näet, etkä karttele apua tarvitsevaa veljeäsi (Jes. 58).

Siunattua paastonaikaa sinulle ja läheisillesi

Kari Tirola
Lääninrovasti

LÄÄNINROVASTI